

Dosarul nr. 2ra-741/19

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud. M.Malanciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Budăi, V.Negru, I.Muruianu)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iurie Miron,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Cîrchelan împotriva lui Iurie Miron și Olga Miron, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Evelina Marianciuc și Agenția Servicii Publice cu privire la separarea bunului pe cote-părți în cadrul procedurii de executare,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Iurie Miron și a fost menținută hotărârea din 8 august 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 5 iulie 2017, Ștefan Cîrchelan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Miron și Olga Miron, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Evelina Marianciuc și Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni (în prezent Agenția Servicii Publice) cu privire la separarea bunului pe cote-părți în cadrul procedurii de executare.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că la 4 septembrie 2015 în cadrul biroului executorului judecătoresc Nicolae Pașa a fost înaintat spre executare silită documentul executoriu nr.2c-47/2015 din 23 martie 2015 (în vigoare din 8 aprilie 2015) privind încasarea din contul lui Iurie Miron în beneficiul creditorului BC „ProCredit Bank” SA a datoriei în sumă de 185697,83 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată în sumă de 50240 lei.

A invocat că ulterior prin încheierea din 21 aprilie 2016 a judecătorului Judecătoriei Ungheni s-a dispus înlocuirea creditorului BC „ProCredit Bank” SA cu succesorul său deplin în drepturi Ștefan Cîrchelan, iar prin încheierea din 31 martie 2017 a executorului judecătoresc Nicolae Pașa s-a dispus strămutarea procedurii de executare nr. 019-2639/15 din gestiunea sa în gestiunea

executorului judecătoresc Evelina Marianciuc, iar prin Actul nr.059- 771/17 din 3 aprilie 2017, executorul judecătoresc Evelina Marianciuc a preluat procedura de executare a documentului executoriu nr.2c-47/2015 din 23 martie 2015.

Ștefan Cîrchelan a menționat că în cadrul procedurii de executare, atât executorul judecătoresc Nicolae Pașa, cât și executorul judecătoresc Evelina Marianciuc au întreprins toate măsurile necesare legale pentru încasarea forțată a datoriei, inclusiv au fost identificate bunuri imobile ce le aparțin cu drept de proprietate comună a soților Iurie Miron și Olga Miron, căsătoriți din 12 noiembrie 1999, după cum urmează: bunul imobil (teren pentru construcții) situat în r-nul xxxx, satul xxxx, str. xxxx, cu nr. cadastral xxxx și suprafața de 0,06 ha; bunul imobil (construcție, încăpere locativă) situat în r-nul xxxx, satul xxxx, str. xxxx, cu nr. cadastral xxxx și suprafața de 45.2 m.p., motiv pentru care în privința acestora a fost aplicată interdicția de înstrăinare conform materialelor de executare și datelor publice accesibile online ale ÎS „Cadastru”, la compartimentul grevări.

Din considerentul că documentul executoriu nr.2c-47/2015 din 23 martie 2015 nu a fost executat timp de 811 zile (8 aprilie 2015 – 27 iunie 2017), Ștefan Cîrchelan a depus prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând stabilirea cotelor-părți de 1/2 cotă-parte din bunul imobil (teren pentru construcții) situat în r-nul xxxx, satul xxxx, str. xxxx, cu nr. cadastral xxxx, suprafața de 0,06 ha și din bunul imobil (construcție, încăpere locativă) situat în r-nul xxxx, satul xxxx, str. xxxx, cu nr. cadastral xxxx, suprafața de 45.2 m.p., ce-i revin lui Iurie Miron din proprietatea comună în devălmășie în scopul urmăririi silite a acestora.

Prin hotărârea din 8 august 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Cîrchelan a fost admisă integral. S-a împărțit dreptul de proprietate asupra bunului imobil – teren cu suprafața de 0,06 ha cu nr. cadastral xxxx, situat în r-nul xxxx, satul xxxx, str. xxxx câte ½ cotă lui Iurie Miron și Olga Miron în scopul urmăririi silite a acestuia. S-a împărțit dreptul de proprietate asupra bunului imobil pe cote-părți – bunul imobil (construcție, încăpere locativă) situată în r-nul xxxx, satul xxxx, str. xxxx, ap. xxxx, cu nr. cadastral xxxx, suprafața de 45.2 m.p., atribuind câte ½ cotă lui Iurie Miron și Olga Miron în scopul urmăririi silite a acestuia. S-a încasat în mod solidar din contul lui Iurie Miron și Olga Miron în beneficiul lui Ștefan Cîrchelan cheltuielile de judecată în sumă de 105 lei.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Iurie Miron și a fost menținută hotărârea din 8 august 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central.

Pentru a hotărî astfel, instanțele de judecată au constatat că bunurile imobile înregistrate în Registrul bunurilor imobile: (teren pentru construcții) situat în r-nul xxxx, satul xxxx, str. xxxx și (construcție, încăpere locativă) situată în r-nul xxxx, satul xxxx, str. xxxx au un regim juridic de proprietate comună în devălmășie, asupra cărora Iurie Miron și Olga Miron au drepturi egale pe cote-părți.

Respectiv, evidențierea și partajarea prin hotărâre judecătorească a câte 1/2 cotă-parte ideală pentru fiecare coproprietar este unica posibilitate legală pentru creditorii să obțină dreptul garantat de art. 353 Cod civil în vederea urmării cotei-părți ale debitorului din bunurile proprietate comună cu terții, motiv pentru care acțiunea a fost considerată întemeiată și admisă integral.

Or, conform prevederilor coroborate din art. 353 alin. (1) și art. 371 alin. (2) Cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019), creditorii unui coproprietar pot urmări cota-parte ideală a acestuia din bunurile proprietate comună pe cote-părți sau pot cere instanței de judecată împărțirea bunului, iar orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie pînă la proba contrară.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la 20 februarie 2019, Iurie Miron le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de apel anexată la dosar, suplimentar invocându-se că nici instanța de fond și nici cea de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată în cazul din speță, or, conform art. 84 alin. (2) Cod de executare, pe durata suspendării procedurii de executare, orice act de executare este interzis, cu excepția aplicării măsurilor de asigurare.

Astfel, instanțele de judecată nu au luat în considerare că procedura de executare a fost suspendată, iar partajul averii comune în vederea executării unui titlu de executare este un act de executare. Ca urmare, instanțele de judecată admitând acțiunea au încălcat drepturile de proprietate ale debitorului.

Instanța de apel nu și-a motivat decizia, în sensul că nu s-a expus asupra argumentelor apelantului și motivele de respingere a lor, ceea ce denotă încălcarea art. 239-241 Cod de procedură civilă.

Instanța de apel nu a luat în considerare și nici nu s-a expus asupra faptului atragerii ca intervenient accesoriu a executorului judecătoresc greșit, or, procedura de executare se află în procedura executorului George Boțan și nu după cum greșit a indicat creditorul la executorul judecătoresc Evelina Marianciuc.

Respectiv, admiterea cerințelor invocate în cererea de chemare în judecată de către instanța de fond și apel este total nemotivată, iar în rezultat instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere a acțiunii (f.d.200-204).

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 decembrie 2018 (f.d.185), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc. Astfel, recursul declarat la 20 februarie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Iurie Miron în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iurie Miron nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Iurie Miron.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Iurie Miron se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva